

Decizia Nr. XIV din 22 mai 2006

privind recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la stabilirea caracterului de „consecințe deosebit de grave” la care se referă art. 146 din Codul penal, în cazul infracțiunii continuate

C. pen., art. 146

În cazul infracțiunii continuate, caracterul de „consecințe deosebit de grave” se determină prin totalizarea pagubelor materiale cauzate tuturor persoanelor fizice sau juridice, prin toate acțiunile sau inacțiunile prin care se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

(M. Of. nr. 6 din 04 ianuarie 2007)

Sub președinția domnului profesor universitar dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la stabilirea caracterului de „consecințe deosebit de grave” la care se referă art. 146 din Codul penal, în cazul infracțiunii continuate.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind prezenți 73 de judecători din totalul de 105 în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Nicoleta Eucarie.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că, în cazul infracțiunii continuate, caracterul de „consecințe deosebit de grave” se determină prin totalizarea pagubelor materiale cauzate tuturor persoanelor fizice sau juridice, prin toate acțiunile sau inacțiunile prin care se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În aplicarea dispozițiilor art. 146 din Codul penal, modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 456/2001, instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar cu privire la determinarea caracterului de „consecințe deosebit de grave” în cazul infracțiunii continuate.

Astfel, unele instanțe au considerat că, în cazul infracțiunii patrimoniale continuate, cuantumul prejudiciilor produse prin actele intrând în compunerea aceleiași infracțiuni continuate nu pot fi totalizate decât în măsura în care privesc patrimoniul aceleiași persoane fizice sau juridice, iar nu și atunci când se referă la persoane vătămate diferite.

Alte instanțe, dimpotrivă, s-au pronunțat în sensul că pagubele materiale produse prin acte săvârșite la intervale de timp diferite, dar în realizarea aceleiași rezoluții, chiar dacă sunt îndreptate împotriva patrimoniilor mai multor persoane, trebuie totalizate într-un prejudiciu unic, însumat, în măsura în care actele respective intră în conținutul aceleiași infracțiuni continuate, având ca urmare reținerea caracterului deosebit de grav al consecințelor faptei în cazul întrunirii cerințelor prevăzute în art. 146 din Codul penal.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Potrivit art. 41 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care reprezintă, fiecare, conținutul aceleiași infracțiuni.

Din economia textului sus-menționat rezultă că, în structura conținutului constitutiv al infracțiunii continuate, se identifică elementele laturii obiective și subiective ale oricărei infracțiuni, dar și acele particularități specifice care definesc și caracterizează infracțiunea ca formă a unității legale de infracțiune.

Recursul în interesul legii se referă punctual la urmarea imediată ca element al laturii obiective a infracțiunii continuate, și anume la situații în care urmarea imediată a acțiunilor sau inacțiunilor săvârșite

de aceeași persoană, în realizarea aceleiași unice rezoluții infracționale, se concretizează într-un rezultat constând într-un prejudiciu produs prin totalitatea acțiunilor și inacțiunilor ce alcătuiesc conținutul laturii obiective a infracțiunii continuate.

Într-o asemenea situație, ca aceea invocată în recursul în interesul legii, dacă prin acțiunile sau inacțiunile autorului, săvârșite în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prejudiciul total depășește suma de 2 miliarde lei, ne găsim în prezența unei infracțiuni continuate cu consecințe deosebit de grave.

Astfel fiind, în cazul infracțiunii continuate, caracterul de consecințe deosebit de grave se determină întotdeauna prin totalizarea pagubelor materiale cauzate tuturor persoanelor fizice sau juridice prin toate acțiunile sau inacțiunile prin care se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

Așadar, în cazul infracțiunii continuate, agravanta „consecințe deosebit de grave”, în sensul prevederilor art. 146 din Codul penal, va fi reținută independent de numărul părților vătămate prin săvârșirea unei atari infracțiuni, impunându-se ca toate pagubele materiale produse să fie însumate, așa cum obligă interpretarea corectă a prevederilor art. 42 alin. (1) din Codul penal.

Pentru identitate de rațiune, încadrarea juridică într-o infracțiune continuată unică se impune și atunci când fapta privește patrimoniul unor persoane având proprietate comună, asupra bunurilor, determinată pe cote-părți, precum și în cazul în care bunurile vizate sunt proprietate comună, în devălmășie, fără a fi cunoscute cotele-părți ce revin codevălmașilor.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că, în cazul infracțiunii continuate, caracterul de „consecințe deosebit de grave” se determină prin totalizarea pagubelor materiale cauzate tuturor persoanelor fizice sau juridice, prin toate acțiunile sau inacțiunile ce realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 146 din Codul penal, stabilesc:

În cazul infracțiunii continuate, caracterul de „consecințe deosebit de grave” se determină prin totalizarea pagubelor materiale cauzate tuturor persoanelor fizice sau juridice, prin toate acțiunile sau inacțiunile prin care se realizează elementul material al laturii obiective a infracțiunii.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. (2) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 22 mai 2006.